

[Miljøministeren]

I udkastet foreslås det, at overfladebehandlede citrusfrugter skal mærkes med oplysning om behandlingen, men den tilsvarende regel er ikke foreslået for bananer.

Mærkningskravet er ikke foreslået, fordi der er tale om sundhedsmæssige betænkkeligheder ved overfladebehandlingen, og jeg er i øvrigt enig med levnedsmiddelinstituttet i, at sådanne problemer ikke skal reguleres gennem mærkningsregler, men gennem regler for stoffernes anvendelse.

Mærkningen er således foreslået for at give oplysning om behandlingen og give forbrugerne mulighed for at vælge mellem overfladebehandlede og ubehandlede citrusfrugter.

Ud fra tilsvarende overvejelser kræves detailpakkede levnedsmidler mærket, når der er anvendt tilsætningsstoffer til fremstilling af levnedsmidlet.

Forhandlingerne om bekendtgørelsesudkastet er endnu ikke tilendebragt, og min endelige stillingtagen til spørgsmålet må afvente udfaldet af disse forhandlinger.

Til *justitsministeren* (15/12 78) af:

Annelise Gotfredsen (KF):

»Kan ministeren bekræfte oplysningerne i Berlingske Tidende fredag den 15. december om, at et østland ligger inde med CPR-numre på hver fjerde dansker, og vil ministeren, hvis det ikke kan afkræftes, foretage en undersøgelse af, hvorledes dette har kunnet finde sted?«

(Spm. nr. 385).

Begrundelse.

De offentliggjorte afsløringer er af en karakter, der yderligere er egnet til at øge den usikkerhed, der i forvejen hersker omkring brugen af CPR-numre og personregistrering her i landet, hvorfor en undersøgelse er påkrævet.

Besvarelse (22/12 78):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Justitsministeriet skal i anledning af spørgsmålet oplyse, at hverken ministeriet eller dansk politi – bortset fra omtalen i pressen – har nærmere kendskab til den nævnte sag. Politiet i de andre nordiske lan-

de har efter oplysninger til dansk politi heller ikke kunnet bekræfte de oplysninger, som har været bragt i dansk presse.

Den danske Bankforening har over for justitsministeriet oplyst, at det efter foreningens opfattelse er utænkeligt, at eventuelle data af den nævnte art skulle stamme fra produktionen af bankernes ID-kort, idet der for denne produktion er fastsat sådanne sikkerhedsprocedurer, at udenforstående ikke skulle have mulighed for at komme i besiddelse af persondata af den art, som omtales i spørgsmålet. Foreningen har føjet til, at man – som altid ved fremkomsten af sådanne presseoplysninger – har iværksat en undersøgelse om overholdelsen af de nævnte sikkerhedsforskrifter.

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (15/12 78) af:

Jimmy Stahr (S):

»Har ministeren under overvejelse at foreslå en lovændring, således at filmcensorerne har mulighed for at tillade film for børn fra 7 års alderen – skolebørn?«

(Spm. nr. 386).

Begrundelse.

Astrid Lindgrens film »Brødrene Løvehjerte« er blevet forbudt for børn under 12 år. Det har aktualiseret spørgsmålet om muligheden for en lavere aldersgrænse, f.eks. 7–8 år, som ikke eksisterer i øjeblikket.

En af statens filmcensorer, Ellen Warming, skriver i Politiken den 2. december 1978: Vi finder det urimeligt, at vi kun har denne ene aldersgrænse, og »Brødrene Løvehjerte« er et godt eksempel til at illustrere denne urimelighed. Større børn (7–12 år) bliver forhindrede i at se filmen på grund af loven. Det er på tide, at den bliver ændret.

Jeg finder det i høj grad rimeligt med censur af film for børn, men jeg kunne godt ønske mig en mere smidig censurpolitik – f.eks. ved indførelse af flere aldersgrænser.

Besvarelse (19/12 78):

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg kan bekræfte, at en sådan lovændring er under overvejelse, og at et lovforslag anta-